

NEHÉMIÁS KÖNYVE 8-13.

Jeruzsálem falait minden ellenállás ellenére rekord idő alatt, 52 nap alatt állították helyre.

A 8.-ik fejezet:

Akkor az egész nép egy emberként összegyűlt a Vizi-kapu előtt levő téren, és azt mondták az írástudó Ezsdrásnak, hogy hozza elő Mózes törvénykönyvét, amelyet az ÚR adott Izráelnek.

A hetedik hónap első napján tehát odavitte Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet elé, amely olyan férfiakból és nőkből állt, akik mindnyájan meg tudták érteni a hallottakat.

Fölvasta azt a Vizi-kapu előtt levő téren virradattól délig, azok előtt a férfiak és nők előtt, akik meg tudták azt érteni. Az egész nép figyelem mel hallgatta a törvénykönyvet.

Az írástudó Ezsdrás erre a célra készült szószéken állt, mellette pedig jobb felől Mattitjá, Sema, Anájá, Úrijjá, Hilkiijá és Maaszéjájá, bal felől pedig Pedájá, Misáél, Malkijjá, Hásum, Hasbaddáná, Zekarjá és Mesullám állt.

Ezsdrás az egész nép szeme láttára nyitotta föl a könyvet, mert az egész népnél magasabban volt. Amikor fölnyitotta, föllállt az egész nép.

És amikor Ezsdrás áldotta az URat, a nagy Istent, az egész nép fölemelt kezekkel mondta rá: Ámen! Ámen! Azután meghajoltak, és arccal a földre borultak az ÚR előtt.

Nagyszerű ez a jelenet, amint az emberek összegyűltek, Ezsdrás feláll egy fapulpitusra, és reggeltől délig olvassa nekik az Úr törvényét. Dél körül, pedig áldani kezdte az Urat, mire a nép válaszolt: Ámen, Ámen! Az ámen azt jelenti, hogy „úgy legyen”.

A zsidók nagyon odaadóan dicsőítik Istent. Érdekes megfigyelni őket a Sirató-falnál. Nem tudom, hogy ez egy tanult viselkedésforma, vagy valami, ami belülről fakad, de miközben olvassák az imakönyvüket, állandóan hajlonganak, egyre magasabb hangon és egyre gyorsabban olvasnak.

Péntek esténként a Sabath kezdetén, a fiatal emberek kijönnek a zsidó iskolákból, és négyessével összefogódkodnak, egymás vállára téve kezüket, és énekelve jönnek lefelé az utcákon. Lejönnek a Templom nyugati faláig, és ott elkezdnek körbe táncolni és dicsőítő énekeket énekelni az Úrnak, majd visszamennek összefogódkodva az iskolába.

a lévíták magyarázták a népnek a törvényt, miközben a nép a helyén állt.

Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.

Ez itt a kulcsa a dolgoknak, hogy olvasták és magyarázták a népnek a felolasottak értelmét. A mai egyház egyik legnagyobb szüksége, hogy Isten Igéjét olvassák és magyarázzák, mégis nagyon kevés helyen teszik ezt. Az Új Testamentumban olvassuk, hogy *Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.* De nagyon nehéz egy ilyen gyülekezetet találni. Az Egyesült Államok különböző részeiről folyamatosan kapunk leveleket, hogy küldjünk egy tanítót a Calvary-ból, mert sok embercsoport van, aki csak egyszerűen az Igét akarják hallani és annak tanítását, de nem találnak saját környezetükben egy olyan gyülekezetet, amely ezt teszi.

Elég nehéz megérteni, hogy miért van ez így, mert hisz maga az egyház erről kellene szóljon: olvasni és megértetni az emberekkel Isten Igéjét. Ti nem kell elsajátítsátok sem az én filozófiámat, sem más

emberek filozófiáját, hisz a filozófiát megtanulhatjátok az egyetemen. Arra van szükségetek, hogy megtanulhassátok, mit jelentett ki Isten az életről, az élet értelméről, céljáról, és módjáról.

Akkor Nehémiás királyi helytartó és az írástudó Ezsdrás pap meg a lévíták, akik magyaráztak a népnek, így szóltak az egész néphez: Az ÚRnak, a ti Isteneteknek szent napja ez. Ne gyászoljatok, és ne sírjatok! Ugyanis az egész nép sírt, amikor hallgatta a törvény szavait.

Majd ezt mondták nekik: Menjetek, egyetek jó falatokat, igyatok édes italokat, és juttassatok belőle azoknak is, akiknek nincs, mert a mi Urunknak szent napja ez. Ne bánkódjatok, mert az ÚR előtt való öröm erőt ad nektek!

A lévíták így csitítgatták az egész népet: Csillapodjatok, mert szent ez a nap, és ne bánkódjatok!

Az Ige olvasása és magyarázata következtében az embereknek lelkiismeret furdalása lett, mert rájöttek, hogy mennyire elbuktak Isten törvényeinek betartását illetően, és sírni kezdtek. Gyönyörű dolog megfigyelni Isten Lelkének munkálkodását az emberek szívében, és látni, hogy az Isten Igéje mennyire erős és élő, élesebb minden kétélű kardnál, és képes a lélek és a szellem közé vágni.

A lévíták csitítgatni kezdték az embereket, mert azt mondták, hogy ez egy ünnepnap, amikor megújítják az Istennel kötött szövetséget. A visszatérés és a visszaállítás napja ez.

Az Úr öröme hatalmas erőt adhat nekünk! Isten szándéka az, hogy életetek örömteli legyen. Ez az Ő akarata számotokra! Péter kimondhatatlan örömről és dicsőségről beszél. Jézus azt mondta, hogy „örömötök teljes legyen.”

Mennyire félreismerjük Istent, ha azt hisszük, hogy Ő nehéz terheket akar ránk helyezni, hogy csak valahogy végigöröljük az életet, és hogy éppen csak átérjünk a másik oldalra. Isten nem azt akarja, hogy nehezen bírjuk ki, hanem, hogy élvezzük az utat, és az Ő öröme erősítsen meg minket.

Ekkor elment az egész nép, hogy egyenek, igyanak és másoknak is juttassanak belőle, és nagy örömmünnepet tartsanak, mert megértették mindazt, amire oktatták őket.

Milyen hatalmas öröm kell megtöltse a szíveteket, amikor hazaindultok a gyülekezetből úgy, hogy megértettétek Isten Igéjét.

Az Új Testamentumban arról olvasunk, hogy terjedt az Ige minden felé, és „nagy öröm volt abban a városban”, Isten Igéjének megértése nyomán.

Másnap azután összegyűltek az egész nép családfői, a papok és a lévíták az írástudó Ezsdrásnál, hogy jól megértsék a törvény szavait.

Első nap mindenki összegyűlt: férfiak, asszonyok, és azok a gyerekek, akik már megértették az Igét és a magyarázatokat. A második napon a vezetőket gyűjtötték össze, hogy őket tanítsák Isten törvényeire.

Ekkor megírva találták a törvényben, amelyet az ÚR Mózes által adott, hogy a hetedik hónapban levő ünnepen lombsátrakban kell lakniuk Izráel fiainak.

Kihirdették, és közhírré tették minden városban és Jeruzsálemben is: Menjetek ki a hegyekbe, és hozzatok olajfa-, vadolajfa-, mirtusz- és pálmaágakat, meg más sűrű lombú faágakat, és készítsetek lombsátrakat, ahogyan meg van írva.

Kiment azért az egész nép, ágakat hoztak és lombsátrakat készítettek maguknak, mindenki a háza tetején vagy az udvarán, és az Isten háza udvarán, a Vízi-kapu terén és az Efraim-kapu terén.

Lombsátrakat készített tehát a fogságból hazatért egész gyülekezet, és lombsátrakban lakott. Bizony nem tettek így Izráel fiai Józsuének, Nún fiának az ideje óta egészen eddig.

Ez a sátoros ünnep volt, amely a zsidó naptár hetedik hónapjában zajlik. Mózes törvénye szerint ezekben a lombokból készített sátrakban kellett lakjanak hét napon keresztül. Úgy kellett elkészíteni ezeket a sátrakat, hogy a szél keresztülfújhasson rajta, hogy este, amikor lefeksznek, akkor láthassák a csillagokat. Az egészen az volt az célja, hogy emlékeztesse őket arra, hogy Isten hogyan tartotta meg atyáikat a 40 éves pusztai vándorlás során.

Miután beköltöztek az Igéret földjére házakban kezdtek lakni, és azért, hogy emlékezzenek a vándorlás nehézségeire, ezekben a lombsátrakban kellett éljenek egy hétig. Ugyanakkor ez az ünnep emlékeztette őket arra is, hogy Isten hűségesen megtartotta az ígérését, hozta őket arra a földre, amelyet atyjuknak, Ábrahámnak ígért.

Krisztus idejében is ünnepelték ezt az ünnepet. A Templom-hegyről naponta jöttek le a papok a silói tóhoz, ahol megtöltötték a víztartóikat vízzel, majd énekelve mentek fel a lépcsőkön a Templom-hegyre. Az emberek összegyűltek dicsőíteni Istent, és amikor a papok felértek a hegyre, akkor kiöntötték a vizet a földre, ami arra emlékeztette őket, hogy Isten miként fakasztott vizet a sziklából a vadonban atyáiknak. Mindezt hét napon keresztül minden nap megismételték, és a nyolcadik napon már nem mentek le a tóhoz, nem öntötték ki a vizet, ami azt jelképezte, hogy Isten hozta őket egy olyan földre, ahol van elég víz, ahol nincs már többé szükség a sziklából fakadó csodára.

A Biblia szerint Jézus a sátoros ünnep utolsó napján Jeruzsálemben tartózkodott, és azt kiáltotta, hogy „ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyon.” Ez volt az a nap, amikor nem mentek a papok a silói tóhoz. Jézus a sziklának mondta magát, amiből az élet vize folyik.

Mind a mai napig sok tradicionális zsidó lombsátort épít a háza mellé, kiköltözik egy hétre a lombsátor ünnep alatt.

A zsidók három nagy ünnepe a páska, a pünkösd és a sátoros ünnep. Mind a három ünnep során a zsidó férfiak el kellett jöjjenek Jeruzsálembe, hogy Isten előtt jelentkezzenek. Nagy ünnep, nagy lakoma volt egy-egy ilyen alkalom.

Mindhárom ünnepnek prófétikus jelentése is volt. Ezek közül kettő már beteljesedett. A páska a megöletett báránnyra emlékszik, amelyet azért öltek meg, hogy az elsőszülöttek megmeneküljenek a haláltól. Ez az Isten Bárányának előképe volt, Aki megöletett, hogy nekünk életet adjon örökre. Ennek fényében nagyon jelentős volt, hogy Jézust a páska alatt feszítették keresztre, hogy beteljesítse ezen ünnep prófétikus jelentését.

A pünkösd az első gyümölcsök ünnepe volt. 50 nappal a páska ünnep után kimentek az emberek a mezőre, levágták a gabonát a földjeik négy sarkából, kévébe kötötték és Istennek áldozták, és azt mondták Neki: Uram, itt van a betakarítás első gyümölcse, ezt Neked adjuk. Ezért volt nagy jelentősége annak, ami Jézus mennybemenetele után történt:

Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek.

Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre.

Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.

Ezután háromezer lélek csatlakozott a gyülekezethez, és ezek voltak Isten dicsőséges aratásának első gyümölcsei az egyházban, Jézus Krisztus mennyasszonyában.

A sátoros ünnep kettős jelentőségű: emlékeztet a 40 éves vándorlásra, és arra, hogy Isten megtartotta ígéretét, és behozta őket az Ígéret földjére.

A föld egy hosszú pusztai vándorláson vesz részt, és Isten meg fogja tartani az ígéretét. Péter azt mondja, hogy

az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek,

és ezt kérdezzék: „Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.”

Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára.

Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult,

a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.

Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap.

Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.

A föld hosszú vándorúton vesz részt, de hamarosan Isten dicsőséges jelenlétébe fogunk kerülni, a megígért Királyság és a megígért kor elkerülhetetlenül el fog jönni. Meg vagyok győződve, hogy amikor Jézus eljön, hogy megalapítsa az Ezeréves Királyságot, akkor azt a sátoros ünnep alatt fogja megtenni, hogy ezáltal beteljesítse a harmadik nagy zsidó ünnep értelmét. Ezért én úgy gondolom, hogy Jézus október hónapban fog visszatérni a földre, de előtte 7 évnek kell legalább eltelnie, mert ennek a hétéves időszaknak be kell teljesednie Izrael nemzetén.

Nap-nap után olvasták az Isten törvénykönyvét, az első naptól az utolsó napig. Hét napig ünnepeltek, a nyolcadik napon pedig előírás szerint záróünnep volt.

A 9.-ik fejezetben:

Ennek a hónapnak huszonnegyedik napján összegyűltek Izrael fiai, és böjtöltek, zsákba öltöztek, és port hintettek magukra.

Az Izrael utódai közül valók elkülönültek minden idegentől, azután előállva vallást tettek vétkeikről és őseik bűneiről.

A helyükön állva a nap negyed részén át olvasták Istenüknek, az ÚRnak a törvénykönyvét, a negyed részén át pedig vallást tettek, és leborultak Istenük, az ÚR előtt.

Érdekes, hogy mennyire kezdünk izegni-mozogni egy fél óra után még ezekben a kényelmes székekben is. Ezek az emberek fél napon keresztül álltak!

Azután fölállt a lévíták emelvényére Jésúa, Báni és Kadmiél, Sebanjá, Bunni és Sérébjá, Báni és Kenáni, és hangos szóval kiáltottak Istenükhöz, az ÚRhoz.

Majd ezt mondták a lévíták, Jésúa, Kadmiél és Báni, Hasabnejá, Sérébjá és Hódijjá, Sebanjá és Petahjá: Jöjjetek, áldjátok Isteneteket, az URat örökkön örökké! Áldják dicső nevedet, amely magasztosabb minden áldásnál és dicséretnél!

URam, te vagy egyedül! Te alkottad az eget, az egek egeit és minden seregüket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket és mindent, ami bennük van. Te adsz életet mindnyájuknak. Előtted borul le az ég serege.

Pál azt mondja a Kolossébeliekhez írt levelében Jézusról, hogy

Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtett. Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn.

Az egész univerzum Jézus által tartatik össze. Az elektromosság törvénye szerint a azonos töltésű részecskék taszítják, különböző töltésű részecskék pedig vonzzák egymást. Problémátok csak két mágnes pozitív oldalait egymáshoz illeszteni – nem fog sikerülni.

Hatalmas taszító erő rejtőzködik a pozitív töltésű protonokban. Ha volna egy evőkanalad tele protonokkal az Északi sarkon, és egy evőkanál proton a Déli sarkon, akkor olyan hatalmas taszító erő jönne létre a két sarok között a 12.000 km-nyi távolság ellenére is, hogy 3000 tonnányi erő kifejtésre volna szükség, hogy ezek a protonok megmaradjanak a sarkokon.

Tudjuk, hogy egy atom nukleuszában pozitív töltésű részecskék vannak egybentartva. De hogyan lehetséges ez? A tudósok nukleáris ragasztónak nevezik ezt. Ugyanakkor felfedezték, hogy az atom nukleuszát fel lehet bontani, ha lassan mozgó neutronokkal bombázzák, és ekkor ezek a pozitív töltésű részecskék a tulajdonságuknak megfelelően taszítani kezdik egymást, és így jött létre az atomrobbanás. Hatalmas robbanás következik be annak következtében, hogy a pozitív töltésű atomok a valós tulajdonságaiknak megfelelően viselkednek.

Ha ekkor erőt lehet felszabadítani, akkor ez azt jelenti, hogy legalább ekkora erőre van szükség ahhoz, hogy azt állandóan egybe tartsa valami a protonok saját tulajdonságai ellenére. Ha az egész anyagi világ a benne levő természetes törvényeknek megfelelően reagálna, és a benne levő pozitív atomok elkezdenék egymást taszítani, abban a pillanatban az egész világ egy pillanat alatt felrobbana. De van egy erő, amely az egészet összetartja. Csak gondolatok bele, hogy mekkora erő szükséges ahhoz, hogy ezt az egész világegyetemet fenntartsa!

A hirosimai atombomba fúziós magja kb. egy egyforintos nagyságú anyag volt, és mégis milyen hatalmas pusztítást végzett az a néhány atommag, amikor a tulajdonságának megfelelően reagálhatott. Mekkora erő lehet ezeket összetartani. A léviták felismerték ezt az erőt, Pál azt mondta, hogy Ő tartja össze az egészet.

Francis Schaffer azt mondta, hogy eljött az idő, amikor már nem mondhatjuk csak úgy egyszerűen, hogy Isten ezt tette, vagy Isten azt tette, mivel nagyon sok isten-változat létezik az emberek fejében. Ha kimondjuk az Isten szót, akkor az emberek ezekre az általuk elképzelt isten-változatokra gondolnak, amelyek teljesen ellentétesek lehetnek a te Istenről hitt gondolataiddal.

Lehet, hogy valaki rózsát szagolgat, és azt mondja, ez a rózsza isten. Amikor kimondjuk az Isten szót, akkor ő erre a rózsára fog gondolni. Ezért meg kell határozzuk Istent, Aki az ég és a föld teremtője. Abban az időben is sok istent imádtak: Baált, Moleket, mammont, stb. Ezért aztán világosan meghatározták, hogy Ki az az Isten, akit ők imádnak:

*Áldják dicső nevedet, amely magasztosabb minden áldásnál és dicséretnél!
URam, te vagy egyedül! Te alkottad az eget, az egek eget és minden seregüket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket és mindent, ami bennük van. Te adsz életet mindnyájuknak. Előtted borul le az ég serege.*

Ezelőtt olvasták el Mózes könyveit, a teremtést, és ahogy ott le van írva, imájukban is kijelentették, hogy Isten alkotta a mennyet és a földet, az egész univerzumot, és mindent, ami benne van.

Az Apcsel 4.-ik fejezetében, amikor a zsidó vezetők megtiltották az apostoloknak, hogy Jézus nevében beszéljenek, akkor Péter és János elmondták a többi híveknek, hogy mit mondtak nekik a Szanhedrin előtt. Ezután imádkozni kezdtek:

*„Urunk, te teremtetted az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van,
Lehet, hogy emlékeztek a Nehémiásban olvasható imára, ahol hasonlóan kezdődött az imájuk.*

Te vagy, URam, az Isten, aki kiválasztottad Abrámot, kihoztad Úr-Kaszdimból, és az Ábrahám nevet adtad neki.

A szívét hozzád hűnek találtad, és szövetséget kötöttél vele, hogy odaadod neki a kánaániak, hettiták, emóriak, perizziek, jebúsziaik és girgásiak földjét, odaadod az ő utódainak. Meg is tartottad ígéretedet, mert igaz vagy!

Megláttad őseink nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottad kiáltásukat a Vörös-tengernél.

Jeleket és csodákat tettél a fáraó előtt, összes szolgája előtt és országának egész népe előtt, mert tudtad, hogy gőgösen bántak velük. Olyan nevet szereztél magadnak, amely ma is megvan.

A tengert kettéválasztottad előttük, úgyhogy a szárazon vonultak át a tenger közepén. Üldözőiket úgy dobtad az örvénybe, mint követ a hatalmas vizekbe.

Ez eléggé háttérbe szorítja azt az elméletet, amely szerint ez a víz egy sekély folyócska volt, amint néhány szkeptikus hazug állítja ezt.

Felhőoszlopban vezetted őket nappal és tűzoszlopban éjjel, hogy megvilágítsd nekik az utat, amelyen járnak.

Majd alászálltál a Sínai-hegyre, és beszéltél velük az égből. Adtál nekik helyes törvényeket, igaz tanításokat, jó rendelkezéseket és parancsolatokat.

Megismertetted velük szent nyugalomnapodat, és parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényt adtál nekik szolgád, Mózes által.

Az égből adtál nekik kenyeret, amikor éheztek, és a kősziklából fakasztottál vizet, amikor szomjaztak. Azt mondtad nekik, hogy menjenek be, és vegyék birtokba azt a földet, amelyet esküre emelt kézzel ígértél oda nekik.

Eddig Isten hűségéről szóltak, most pedig a saját hibáikról kezdenek imádkozni.

A mi őseink azonban gőgösek voltak, nyakaskodtak, és nem hallgattak parancsolataidra.

A hiba mindig a mi oldalunkon van, pedig sokszor Istent akarjuk okolni.

Nem akartak engedelmeskedni, nem emlékeztek csodáidra, amelyeket velük tettél, hanem nyakaskodtak, és macacosságukban arra adták a fejüket, hogy visszatérnek a szolgaságba. De te bűnbocsátó Isten vagy, kegyelmes és irgalmas, hosszú a türelmed és nagy a szereteted, ezért nem hagytad el őket.

Vannak olyanok, akik azt állítják, hogy az Ótestamentum Istene a harag és az ítélkezés Istene, nem tudnak hinni benne, és ezért csak az Új testamentum Istenében hisznek. Úgy tesznek, mintha két Isten létezne a Bibliában, de ez nem igaz. Az Ótestamentumban is láthatjuk, hogy Isten kegyelmes, kész a megbocsájtásra, irgalmas, lassú a haragra, nagy szeretete van, és nem hagy el. Mennyire irgalmas és kegyelmes Isten és mennyire megbocsájtó!

Pedig még borjúsobrot is készítettek maguknak, és ezt mondták: Ez a te istened, aki kihozott téged Egyiptomból! Ilyen gyalázatos dolgot követtek el.

De te nagy irgalmadban nem hagytad el őket a pusztában. Nem távozott el tőlük a felhőoszlop nappal, hogy vezesse őket az úton, sem a tűzoszlop éjjel, hogy világítson nekik az úton, amelyen jártak.

Jóságos lelkedet adtad, hogy értelmessé tegye őket. Nem vontad meg szájuktól mannádat, és adtál nekik vizet, amikor szomjaztak.

Milyen jó hozzánk Isten annak ellenére, hogy mi gyakran elbukunk, gyakran megkeményítjük a szívünket, Ő mégis mindig türelmes, kegyelmes, és szerető módon közelít hozzánk, és mindezek ellenére nem tagadja meg a népét, annak ellenére, hogy azok gyakran hátat fordítanak neki.

Negyven éven át gondoskodtál róluk a pusztában, nem nélkülöztek, ruháikat nem nyűtték el, és lábuk nem dagadt meg.

Országokat és népeket adtál nekik, és határaikat nekik juttattad. Birtokba vették Szíhón országát, Hesbón királyának az országát és Ógnak, Básán királyának az országát.

Fiaikat pedig megsokasítottad, annyian lettek, mint az ég csillagai; és bevitted őket arra a földre, amelyről azt ígérted őseiknek, hogy bemennek oda, és birtokba veszik.

Fiaik be is vonultak, és birtokba vették azt a földet. Megaláztad előttük az ország lakóit, a kánaániakat, és kezükbe adtad őket királyaikkal és az ország népével együtt, hogy tetszésük szerint bánjanak velük.

Elfoglalták a megerősített városokat és a kövér földet. Birtokba vették a házakat, tele minden jóval; a kőbe vágott kutakat, a szőlőket, az olajfás kerteket és a sok gyümölcsfát. Ettek, jóllaktak és meghíztak. Dúskáltak bőséges ajándékaidban.

Ők azonban engedetlené váltak, és föllázadtak ellened, törvényednek hátat fordítottak, prófétáidat meggyilkolták, mert intették és hozzád akarták téríteni őket; ilyen gyalázatos dolgot követtek el.

Ezért ellenségeik kezébe adtad őket, hogy szorongassák őket. De szorult helyzetükben hozzád kiáltottak, és te meghallgattad őket az égből. Nagy irgalmaddal szabadítókat adtál nekik, akik kiszabadították őket ellenségeik kezéből.

De mihelyt nyugalomuk lett, ismét gonoszságot követtek el veled szemben, ezért újból átengedted őket ellenségeiknek, hogy uralkodjanak rajtuk. Majd újból kiáltottak hozzád, és te meghallgattad őket az égből, és irgalmaddal sokszor megmentetted őket.

Milyen pontos leírás ez Izrael népének történelméről!

Intetted, és törvényedhez akartad téríteni őket, de ők gőgösek voltak, és nem hallgattak parancsolataidra, hanem vétkeztek törvényeid ellen; pedig ha az ember teljesíti azokat, él általuk. Pártütően hátat fordítottak, nyakaskodtak, és nem engedelmeskedtek.

Te mégis sok esztendőn át türelmes voltál irántuk, és lelkeddel, prófétáid által intetted őket, de ők nem figyeltek. Ezért más országok népeinek a kezébe adtad őket.

Nagy irgalmaddal mégsem semmisítetted meg, és nem hagytad el őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy.

Nagyon tetszik nekem ez az erőteljes imádság!

Most azért, Istenünk, te nagy, erős és félelmes Isten, aki hűségesen megtartod a szövetséget: ne tartsd csekélységnek azt a sok nyomorúságot, amely utolért bennünket, királyainkat, vezetőinket, papjainkat, prófétáinkat, őseinket és egész népedet az asszír királyok idejétől a mai napig!

Te igaz vagy mindazok ellenére, ami bennünket ért, mert te híven bántál velünk, mi pedig hitszegők voltunk.

Ez egy nagyon fontos beismerés! Vannak olyanok, akik manapság állandóan megkérdőjelezzik Isten igazságosságát. Hogy lehet, hogy a szeretet Istene ezt megengedi? Hogyan küldhet a szeretet Istene egy embert pokolra?

Hadd mondjam el, hogy Isten teljes mértékben igazságos! Jó, de mi van azzal a szegény afrikaival, aki sohasem hallott Jézus Krisztusról, és meghalt? Mi fog vele történni? Isten igazságos lesz vele! Jobb lenne,

ha nem érte aggódnál, hanem magad miatt! Magad miatt kellene aggódjál, mert te ismered Őt. Isten vele is igazságos lesz, ha ne ismeri Jézust.

Te igaz vagy mindazok ellenére, ami bennünket ért, mert te híven bántál velünk, mi pedig hitszegők voltunk.

Hiszen királyaink, vezetőink, papjaink és őseink nem teljesítették törvényedet és nem figyeltek parancsolataidra és intelmeidre, amelyekkel intetted őket.

És bár országukban sok jótéteményt adtál nekik, tágas és kövér földdel ajándékoztad meg őket, mégsem szolgáltak téged, és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből.

És most mi szolgálak vagyunk! Éppen azon a földön, amelyet őseinknek adtál, hogy egyék annak gyümölcsét és javait, azon vagyunk szolgálak.

Termése azokat a királyokat gazdagítja, akiket fölénk helyeztél vétkeink miatt, és ők tetszésük szerint uralkodnak rajtunk és állatainkon. Mi pedig nagy nyomorúságban vagyunk.

Mindezek alapján írásbeli megállapodást készítettünk, amelyet pecséttel láttak el vezetőink, lévítáink és papjaink.

Megújították szövetségüket Istennel: nagyszerű ötlet és cél.

A továbbiakban felsorolják azoknak a neveit, akik megújították a szövetséget Nehémiással az élen. A 29.-ik verstől:

A nép többi része, a papok, a lévíták, a kapuőrök, az énekesek, a templomszolgák és mindazok, akik a tartományok népeitől elkülönültek, az Isten törvényéhez csatlakoztak, feleségeikkel, fiaikkal és leányaikkal együtt, mindenki, aki csak érett eszű volt.

Csatlakozva tehát előkelő honfitársainkhoz, átok alatt esküt tettünk, hogy Isten törvénye szerint élünk, amelyet Isten adott szolgálja, Mózes által, és hogy megtartjuk és teljesítjük Urunknak, az ÚRnak minden parancsolatát, végzését és rendelkezését.

Nem adjuk leányainkat feleségül az ország egyéb lakóinak, sem az ő leányaikat nem vesszük feleségül fiainknak.

Ha az ország lakossága árut vagy bármilyen gabonát hoz be eladásra a nyugalom napján, nem vásárolunk tőlük a nyugalom napján, vagy más ünnepnapokon. A hetedik évben bevetetlenül hagyjuk a földet, és elengedünk minden tartozást.

Betartják tehát a Sabbath-év törvényét, ahogy Mózes törvényében ez le van írva: megadják a földnek a hetedik év nyugalomát, amelynek mellözése miatt 70 évig voltak a babilóni fogságban, és elengednek minden tartozást.

Kötelezőnek fogadtuk el, hogy évenként egyharmad sekelt adunk Istenünk házána a szolgálatára:

a sorba rakott kenyerekre, az állandó ételáldozatra és az állandó égőáldozatra a nyugalom napjain, újholdkor, a megszabott ünnepeken, továbbá a szent adományokra és a vétekáldozatokra, hogy engesztelést szerezzenek Izraelnek, és minden munkára Istenünk házána.

Mi, papok, lévíták és a nép, sorsot vetettünk, hogy az áldozathoz szükséges fát családonként behordjuk Istenünk házába évről évre a megszabott időben, hogy égjen a tűz Istenünknek, az ÚRnak az oltárán, ahogyan az elő van írva a törvényben.

Bevisszük földünknek első termését és mindenféle gyümölcsfának az első termését évről évre az ÚR házába.

Elsőszülött fiainkkal és állatainkkal is úgy járunk el, ahogyan elő van írva a törvényben. Marháink és juhaink elsőszülötteit bevisszük Istenünk házába a papoknak, akik szolgálatot végeznek Istenünk házában.

Kenyértésztánknak, mindenféle gyümölcsfánknak, a mustnak és olajnak a legjavát felajánljuk, és bevisszük Istenünk házána a kamrába a papoknak, földünkről a tizedet pedig a lévítáknak. És a lévítáknak kell beszédniük a tizedet minden földművelő városban.

Egy ároni pap legyen a lévítákkal, amikor a lévíták beszédik a tizedet. A lévíták pedig vigyék be a tizednek a tizedét Istenünk házába, a kincstár kamráiba.

Ezekbe a kamrákba kell bevinniük Izráel fiainak és Lévi fiainak a felajánlott gabonát, mustot és olajat, mert ott vannak a szent edények meg a szolgálatot végző papok, a kapuőrök és az énekesek. Nem fogjuk elhanyagolni Istenünk házát!

Mindezek a Törvényben voltak leírva, és most ismét megfogadják mindezt Isten előtt, hisz szívük óhaja szerint ismét Istennel szeretnének járni, Őt akarják szolgálni.

A 11.-ik fejezetben:

A nép vezetői Jeruzsálemben telepedtek le. A nép többi részére pedig sorsot vetettek azért, hogy minden tíz ember közül egy Jeruzsálembe költözzék, és a szent városban lakják, a többi kilenc pedig maradjon a maga városában.

Visszatelepülésükkor egy igen nagy területet kellett belakjanak, és csak kb. 50.000-en voltak, ezért eldöntötték, hogy kb. 5.000 fognak Jeruzsálemben lakni. A főváros és környéke nem volt a legjobb a megművelésre szánt föld tekintetében. A Hebron és a Betlehem felé eső részek sokkal jobb megélhetést biztosítottak, ezért sorsot vetettek, hogy kik hová költözzenek. A továbbiakban olvashatjuk azoknak a családoknak a névsorát, akik Jeruzsálemben maradtak, majd a 20.-ik verstől kezdve pedig azokét, akik a többi területekre költöztek.

A 12.-ik fejezetben az akkor szolgáló papok és lévíták névsorát és származási táblázatait találhatjuk a 10.-ik és 21.-ik versek között, majd a vezetőik névsorát is olvashatjuk. A 27.-ik verstől:

Jeruzsálem falának a felavatásakor mindenütt fölkeresték a lévítákat, és elvitték őket Jeruzsálembé, hogy tartsák meg a felavatást, és örvendezzenek hálaadással, énekléssel, cintányérokkal, lantokkal és citerákkal.

Nagy ünnepléssel és lakomával ünnepelték a falak felavatását.

Össze is gyűltek az énekesek Jeruzsálem egész környékéről, a netófiák falvaiból, Bét-Gilgálból, Geba és Azmávet vidékéről, mert az énekesek Jeruzsálem körül építettek maguknak falvakat.

És miután a papok meg a lévíták megtisztították magukat, megtisztították a népet, a kapukat és a falat is. Azután felküldtem Júda vezető embereit a fal tetejére, és felállítottam két nagy hálaadó énekkart és menetet.

Majd a 43.-ik verstől:

Azon a napon nagy véresáldozatokat mutattak be, és örültek, mert az Isten nagy örömet szerzett nekik. Még az asszonyok és gyermekek is örültek. Messzire elhallatszott, hogy mennyire örülnek Jeruzsálemben. Azon a napon felügyelőket állítottak a kincsek, a felajánlások, az első termés és a tizedek raktárai élére, amelyekbe összegyűjtötték a papoknak és a lévítáknak járó törvényes részt a városok mezőiről, mert örültek a júdaiak, hogy szolgálatba álltak a papok és a lévíták.

Ezek vigyáztak az istentisztelet rendjére és a tisztaság rendjére, ugyanígy az énekesek és a kapuőrök is, Dávidnak és fiának, Salamonnak a parancsa szerint.

Mert igen régóta, Dávid és Ászáf idejétől fogva voltak az énekeseknek vezetői, és voltak Istent dicsérő és hálaadó énekek.

Zerubbábel idejében és Nehémiás idejében egész Izráel megadta az énekeseknek és a kapuőröknek napról napra járó részt. A szent adományokat átadták a lévítáknak, a lévíták pedig átadták a szent adományokat Áron fiainak.

Az egyik napon olvastak Mózes könyvéből a nép előtt, és azt találták benne megírva, hogy az ammóniak és a móábiak sohasem tartozhatnak az Isten gyülekezetéhez, mert nem mentek Izráel fiai elé kenyérrel és vízzel, hanem fölbérelték ellenük Bálámot, hogy átkozza meg őket; de Istenünk áldásra fordította az átkot.

Amikor meghallották ezt a törvényt, kizártak Izráelből minden keverék népet.

Miközben olvassák Isten törvényeit, folyamatosan új dolgokat fedeznek fel benne, és így jöttek rá arra is, hogy egy moábi vagy egy ammóni nem tartozhat Isten gyülekezetéhez, mert amikor Egyiptomból az Igéret földje felé vonultak, akkor ezek nem engedték át őket a földjükön, majd Bálám király felbérelte Bálákot, hogy megátkozza őket.

Ezt megelőzően Eljásib pap, Istenünk háza kamráinak a gondnoka, rokonságba került Tóbijjával,

Korábban Tóbijjá sok fejfájást okozott nekik, amikor a falakat fel akarták építeni, és lám, a pap ennek a barátja volt.

és berendezett neki egy nagy kamrát, bár ott azelőtt az adományokat, a tömjént és az edényeket, meg a lévítáknak, az énekeseknek és a kapuőröknek rendelt gabona, must és olaj tizedét, és a papoknak felajánlott ajándékokat szokták tartani.

Annak ellenére, hogy ez a fickó ennyi bosszúságot okozott nekik, mégis a főpap egy helyet készített neki, hogy a Templomban lakhasson.

Amikor mindez történt, nem voltam Jeruzsálemben, mert Artahasztának, Babilónia királyának a harmincketedik évében a királyhoz mentem. Bizonyos idő múlva szabadságot kértem a királytól.

Mihelyt megérkeztem Jeruzsálembe, észrevettem, milyen helytelen dolgot tett Eljásib Tóbijjá érdekében, amikor egy kamrát rendezett be neki az Isten háza udvarában.

Ezt én igen rossznak tartottam, ezért kidobattam a kamrából minden holmit, ami a Tóbijjá házából való volt.

Azután megparancsoltam, hogy tisztítsák meg a kamrát, és visszahordattam oda az Isten házához tartozó edényeket, adományokat és tömjént.

Megtudtam azt is, hogy a lévítáknak járó részt nem adták meg, és ezért a szolgálatra kötelezett lévíták és énekesek elszökdöstek a maguk mezejére.

Ne is olyan régen olvasták fel a törvényeket, és szövetséget kötöttek, hogy Istent fogják szolgálni, tizedet adnak a templomnak, be fogják tartani a törvényeket, a sabbath-ot. Nem volt sok időre szükség ahhoz, hogy eltérjenek a fogadalmuktól!

Milyen gyorsan el tudunk mi is térni Istennek adott ígéreteinktől, és milyen gyorsan megtörjük a Vele kötött szövetségünket! Pedig a fogadalmainkat őszintén kötöttük.

Hány és hány fogadalmat szegtem meg én magam is! Amikor gyerek voltam mindig jobb akartam lenni, a megfelelő dolgokat tenni, ezért aztán megfogadtam Istennek, hogy minden nap imádkozok a héten, mindent Érte teszek ezen a héten, csak Őt akarom szolgálni, de aztán nem így történt. A következő vasárnap annyira nagy büntudatom volt, hogy ismét üdvösségi fogadalmat kellett tegyek, és ismét megfogadtam, hogy ezen a héten Őt fogom szolgálni. És ezt őszintén gondoltam.

Jézus azt mondta Péternek, „a lélek kész”. Én is így voltam ezzel: a lelkemmel Istent akartam szolgálni, de a testem erőtlén volt erre. Akartam a jó dolgot cselekedni, de véghezvinni már nem tudtam. Szívemmel az Urat szolgáltam, de a testem máshol volt.

Nagyon sok fogadalmat tettem, mint Izrael gyermekei.

Én is minden nyári táborban aláírtam a szövetséget Vele: soha nem fogok inni, cigizni, győztes életet fogok élni Vele. Ott álltam a tábortűz mellett, folytak a könnyeim, és fogadkoztam, hogy „Istenem, ebben az évben Téged foglak szolgálni.” Az akarat, a vágy ott volt, de a probléma a hogyanban volt.

Mennyire hálás vagyok Istennek, azért a napért, amikor rájöttem, hogy Isten áldásai nem függenek az én ígéreteim megtartásától, hanem csak azért kapom mndezeket az áldásokat, mert Ő egy kegyelmes Isten. Ekkor kezdtem megtapasztalni az Ő munkáját az életemben, az Ő kegyelmét és irgalmát. Ne fogadkozzatok többet, mert rájöttem arra, hogy az Istennek tett ígérek nem az Ő útjaiban való hitünket erősítik, hanem a saját erőfeszítésünkben vetett hitet.

Minden fogadalmam valamiféleképpen a saját testemben vetett hitet nyilatkoztatta ki: „Istenem, én ezt meg fogom tenni Érted.” És így is gondoltam, de a testem gyenge, és tudom, hogy a testemben semmi jó sem lakozik.

Ezért nem kérdőjelezem meg ezeknek az embereknek sem az őszinteségét, amikor aláírták a szövetséget, de Nehémiás már azt látja, hogy az emberek visszatértek a régi életükhöz, így a lévíták el kellett menjenek dolgozni a mezőkre, hogy megélhessenek. Így aztán megszűntek a templomi dicsőítések.

Ezért megszidtam az előljárókat, és ezt mondtam: Miért ilyen elhagyatott az Isten háza?! Azután összegyűjtöttem és helyükre állítottam őket.

Az egész Júda pedig beszolgáltatta a raktárakba a gabonának, a mustnak és az olajnak a tizedét.

A raktárak felügyelőjévé kineveztem Selemjá papot, Cádók írástudót és a lévíták közül Pedáját, melléjük pedig Hánánt, Zakkúr fiát, Mattanjá unokáját, mivel őket megbízhatóknak tartották. Nekik kellett kiosztaniuk szolgatársaik járandóságát.

Ezért emlékezz meg rólam, Istenem, és ne töröld ki könyvedből hűséges tetteimet, amelyeket Istenem házáért és az ottani teendőkért vittem véghez!

Ebben az időben azt láttam Júdában, hogy a nyugalom napján szőlőt taposnak, gabonát hordanak, a szamarakra terhet raknak, és bort, szőlőt, fűgét és mindenféle terhet hordanak Jeruzsálemben a nyugalom napján. Ezért figyelmeztettem őket, hogy ezen a napon ne áruljanak eleséget.

Tírusziak is voltak ott, akik halat és mindenféle árut hoztak, és a nyugalom napján árusították a júdaiaknak Jeruzsálemben.

Korábban megfogadták, hogy semmivel sem fognak kereskedni szombat napon Jeruzsálemben, de megszegték ezt is.

Ezért megszidtam a júdai nemeseket, és ezt mondtam nekik: Miért követtek el ilyen gonoszságot, hogy megszegettétek a nyugalom napját?!

Hiszen ugyanezt követték el őseitek, ezért hozta ránk és városunkra Istenünk ezt a sok bajt! Ti pedig még növelitek Isten haragját Izráel ellen azzal, hogy megszegettétek a nyugalom napját!

Amikor a nyugalom napja előestéjén árnyék borult Jeruzsálem kapuira, megparancsoltam, hogy zárják be az ajtószárnyakat. Azt is megparancsoltam, hogy ne nyissák ki azokat, amíg el nem múlt a nyugalom napja. Néhány legényemet a kapukhoz állítottam, hogy ne jusson be semmiféle teher a nyugalom napján.

Nehémiás elejét vette a dolgoknak, és bezáratta a kapukat a szombat kezdete előtt.

Érdekes, hogy a zsidók már péntek 2 óra körül kezdik bezárni a boltjaikat. Mire a nap lemegy, a családok mind összegyűlnek az otthonokban, az anya imádkozik, és meggyújtják a sabbath-gyertyát, és elkezdődik a sabbath-dicsőítés.

Jeruzsálem környékén sok helyen be akarják tartatni a szombatra vonatkozó nyugalmat, és nem engedik, hogy autóval behajtsanak a környékre, ezért még Jeruzsálemben is vannak olyan utcák, amelyek elbarikádoznak, hogy ne lehessen behajtani oda.

Vannak olyan fiúk, akik követ dobálják az arra járó autókat, annak ellenére, hogy ez is a szombat megszegése, mert nem lehet munkát végezni ezen a napon, és a ködöbálás is ennek számít.

Nehémiás kényszerrel tartatta be a szombatot.

Ezért a kereskedők és a különféle áruk árusai egyszer-kétszer Jeruzsálemben kívül háltak.

Ekkor figyelmeztettem őket, és ezt mondtam nekik: Miért haltok a várfal előtt? Ha még egyszer ilyet tesztek, megbüntetek benneteket! Attól fogva nem jöttek a nyugalom napján.

Azután megparancsoltam a lévítáknak, hogy tisztítsák meg magukat, jöjjenek el, és őrizzék a kapukat, hogy az emberek megszenteljék a nyugalom napját. Ezért is emlékezz meg rólam, Istenem, és légy kegyelmes hozzám nagy szereteted szerint!

Ugyanabban az időben láttam olyan júdaiakat, akik asdódi, ammóni és móábi nőket vettek feleségül, és gyermekeik fele asdódi nyelven beszéltek. Júdai nyelven már nem is tudtak, hanem valamelyik másik nép nyelvén beszéltek.

Ezért szidtam és átkoztam őket, sőt egyeseket megvertem és megtépáztam. Majd megeskettem őket az Istenre, hogy nem adják leányaikat azoknak a fiaikhoz, és nem veszik el azoknak a leányait sem fiaiknak, sem maguknak.

Korábban ezt is megfogadták, de most mégis megtették, ezért átkot hoztak saját fejükre.

Hiszen ugyanígy vétkezett Salamon, Izráel királya is! Pedig nem sok népnek volt olyan királya, mint ő: Isten szerette őt, és egész Izráel királyává tette, de még őt is vétekbe vitték az idegen nők.

Van ebben valami. Sokat írt erről Salamon a Példabeszédekben, arról a bizonyos asszonyról, aki kérkedik a nyelvével, kacsint a szemével, és hívja a gyanútlan a házába. Salamon figyelmeztet, hogy ne menj a házába, mert az a pokol kapuja, és sok erős embert tönkretesz. Személyes tapasztalatból beszél, hisz akármennyire is bölcs volt, és bármennyire is megáldotta Isten, mégis az ő bukását is az idegen nők okozták.

Nehémiás is erre emlékezteti az embereket:

Mégis azt kell rólatok hallanunk, hogy ilyen nagy gonoszsgot követtek el?! Hűtlenek lettetek Istenünkhöz, mert idegen nőket vettetek feleségül!

Eljásib főpap fiának, Jójádának az egyik fia a hóróni Szanballat veje volt, ezért elkergettem őt magam mellől.

Tóbijjá volt az egyik, és Szanballat a másik vezető, akik keresztbe tettek Nehémiásnak, amikor a falat kezdték építeni.

Emlékezz rá, Istenem, hogy mennyire beszennyezték a papi tisztséget és a lévita papsággal kötött szövetséget!

Így tisztítottam meg őket minden idegen dologtól. Megállapítottam a papok és a lévíták feladatait, mindenkinek a maga munkáját,

és azt, hogy meghatározott időben hozzák be a fát meg az első termést. Tartsd emlékezetben, Istenem, mindezt az én javamra!

Ez volt Nehémiás története, aki nagyszerű és tisztességes ember volt, és nagyon tetszik nekem az ő hozzáállása, az odaszánása Isten munkájára, és az eltökéltsége. Nagyon érdekes lesz találkozni vele.

82 perc